

มัทธิว 4:1-11

การฝึกฝนทาง: พระคัมภีร์

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ วอชิงตัน

9 กุมภาพันธ์ 2025

เข้านี้ เรากำลังดำเนินการเทศนาชุดที่เราเริ่มไว้เมื่อต้นปี 2025

โดยดูแนวทางปฏิบัติทางจิตวิญญาณหรือระเบียบวินัยของพระเยซู จนถึงตอนนี้ เราได้ดูไปแล้ว:

1. วันสะบาโต
2. การอธิษฐาน
3. การอดอาหาร
4. ความสันโดษ
5. ความเชื่อเพื่อ (ความเรียบง่าย)

และวันนี้คือ "พระคัมภีร์" ในอนาคต เราจะดู "ชุมชน" "การรับใช้" และ "การเป็นพยาน"

ดังนั้น เมื่อพูดถึงพระคัมภีร์

การอ่านพระคัมภีร์อาจเป็นวินัยทางจิตวิญญาณที่พบได้บ่อยที่สุดสำหรับผู้ติดตามพระเยซู ร่วมกับการอธิษฐาน หลายคนในห้องนี้อ่านพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน สำหรับคนอื่น ๆ อ่านสัปดาห์ละสองสามครั้ง แต่เช่นเดียวกับการปฏิบัติทั้งหมดที่เรากำลังพิจารณาอยู่ จุดประสงค์ของการฝึกฝนการอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำนั้นไม่ได้เป็นเพียงการเปิดพระคัมภีร์หรือแอปพระคัมภีร์ในโทรศัพท์ของเราและทำเครื่องหมายในช่องที่ชื่อว่า "อ่านพระคัมภีร์วันนี้"

บางทีเราอาจประสบปัญหาในเรื่องนี้และมี "ทัศนคติที่ต้องทำ" ดังนั้น

ให้เราหันมาหาพระวจนะของพระเจ้าและดูว่าเราสามารถหาแรงบันดาลใจจากพระเยซูในการอ่านพระคัมภีร์ด้วยเหตุผลอื่น ๆ นอกเหนือไปจากเพียงแค่ว่า "เพราะนั่นคือสิ่งที่ฉันควรทำ" ได้หรือไม่

วันนี้เราอยู่ในมัทธิว 4 ข้อ 1-11 ซึ่งเป็นข้อพระคัมภีร์ที่หลายคนอาจคุ้นเคย

และเราได้ดูข้อพระคัมภีร์นี้โดยย่อในช่วงเวลาอื่น ๆ ของชุดนี้เช่นกัน

เมื่อเราพิจารณาเรื่องการอดอาหารและการอยู่ตามลำพัง แต่ในวันนี้ เราจะมุ่งเน้นไปที่ข้อพระคัมภีร์นี้ และใช้ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นจุดเริ่มต้นในการพิจารณาบทบาทของการอ่านพระคัมภีร์ในการเป็นสาวกของพระเยซู ดังนั้น นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในวันนี้: มัทธิว 4:1-11

ดังนั้นนี่คือการอดอาหาร 40 วันอันโหดงของพระเยซูในถิ่นทุรกันดาร

ซึ่งพระองค์ถูกซาตานล่อลวงถึงสามครั้ง ดังที่เราได้พูดคุยกันเมื่อสองสามสัปดาห์ก่อน

การอยู่ตามลำพังในถิ่นทุรกันดารไม่ใช่สถานที่แห่งความอ่อนแอสำหรับพระเยซู

แม้ว่าเราอาจคิดเช่นนั้นก็ตาม เนื่องจากซาตานโจมตีพระองค์ในที่นี่

การอยู่ตามลำพังและเวลาในถิ่นทุรกันดารเป็นสถานที่แห่งความแข็งแกร่งที่นำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นที่ที่พระเยซูกลับมารวมศูนย์กับพระบิดาบนสวรรค์ของพระองค์อีกครั้ง

และเราเห็นว่า: จุดศูนย์กลางของความแข็งแกร่งของพระเยซู –

สิ่งที่ทำให้พระองค์ต้านทานการล่อลวงที่เข้ามาหาพระองค์ –

คือความรู้ของพระองค์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ ในสามโอกาสที่แยกจากกัน

พระองค์อ้างจากพันธสัญญาเดิม สำหรับชาวยิวในศตวรรษแรก นั่นคือพระคัมภีร์

ในฐานะผู้ติดตามพระเยซู เราจึงรวมพันธสัญญาใหม่ไว้ด้วยอย่างชัดเจน

แม้ว่าการฟังปาพระคัมภีร์จะเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่พระองค์ได้ยกพระคัมภีร์สามครั้งในการต่อต้านการล่อลวง แต่การยกครั้งแรกนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเราในปัจจุบันนี้

“มนุษย์จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้

แต่ด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4)

เป็นคำพูดจากเฉลยธรรมบัญญัติ 8

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำสอนของโมเสสที่สอนชาวอิสราเอลให้เรียนรู้บทเรียนจากการพเนจรในทะเลทรายเป็นเวลา 40 ปี พระเจ้าทรงจัดเตรียมอาหารให้พวกเขาทางร่างกาย

แต่การบำรุงเลี้ยงทางจิตวิญญาณจากพระวจนะของพระองค์คือสิ่งที่เราต้องการในระดับที่ลึกซึ้งกว่า นั่นคือประเด็นสำคัญของคำสอนในเฉลยธรรมบัญญัติ

และเป็นประเด็นที่พระเยซูเน้นย้ำที่นี้ในการต่อต้านการล่อลวงของพระองค์ขณะที่พระองค์ยกคำพูดนั้นมาอ้าง และทรงยกข้อพระคัมภีร์อีกสองข้อหลังจากนั้นด้วย

บทบาทของพระคัมภีร์ในชีวิตของพระเยซูนั้นสำคัญมาก ไม่ใช่แค่ในข้อนี้เท่านั้น

แต่ตลอดเรื่องราวชีวิตที่ทั้งสี่เรื่องเกี่ยวกับชีวิตของพระองค์ที่เรามี และเรารู้จักในพระกิตติคุณ จากชีวิตของพระเยซูและความสัมพันธ์กับพระคัมภีร์

เราได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่เพียงพอสำหรับการรู้จักพระเจ้า

และเรายังเห็นจากพระองค์ถึงวินัยในการอ่าน ศึกษา รู้จัก

และนำความจริงและหลักธรรมของพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเราเอง โดยสรุป

ต่อไปนี้เป็นบางครั้งที่พระเยซูอ้างหรืออ้างอิงพระคัมภีร์ หรือยืนยันพระคัมภีร์

นอกเหนือจากสามครั้งในข้อพระคัมภีร์ของวันนี้:

ในมัทธิว 5:17-20 พระเยซูทรงยืนยันอย่างชัดเจนถึงความสำคัญของพันธสัญญาเดิม

โดยเฉพาธรรมบัญญัติและผู้เผยพระวจนะ พระองค์ตรัสว่า

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อยกเลิกธรรมบัญญัติหรือผู้เผยพระวจนะ เราไม่ได้มาเพื่อยกเลิก

แต่มาเพื่อให้สมบูรณ์” (มัทธิว 5:17) ในที่นี้

พระเยซูทรงแสดงความเคารพต่อพระคัมภีร์และวางแนวทางการสอนของพระองค์ให้สอดคล้องกับธรรมบัญญัติและผู้เผยพระวจนะ

และทรงวางตำแหน่งพระองค์เองให้เป็นผู้ทำให้สมบูรณ์ของธรรมบัญญัติและผู้เผยพระวจนะ

ไม่ได้หมายความว่าเราจะเลยพวกเขาในตอนี้

แต่เราเข้าหาพวกเขาผ่านเลนส์ของการเติมเต็มพวกเขาของพระเยซู

อีกประการหนึ่ง

อาจเป็นการขยายเล็กน้อยจากจุดก่อนหน้านี้เกี่ยวกับคำสอนของพระองค์ที่ต่อเนื่องกับธรรมบัญญัติ และพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราพบในมัทธิว 7:24 ในตอนท้ายของคำเทศนาบนภูเขา

ที่นี้พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับหลักการในพันธสัญญาเดิมและตรัสว่า “ดังนั้น

ทุกคนที่ได้ยินคำของเราเหล่านี้และนำไปปฏิบัติ ก็เหมือนคนฉลาดที่สร้างบ้านบนศิลา” (มัทธิว

7:24) ที่นี้พระเยซูทรงเปรียบเทียบคำสอนของพระองค์กับพระคัมภีร์ –

เป็นคำสอนของพระองค์ที่พระองค์ทรงวิงวอนให้พวกเขานำไปปฏิบัติ

ไม่ใช่คำสอนที่พวกเขาเรียกว่าพระคัมภีร์อยู่แล้ว ในการทำเช่นนี้

พระองค์เทียบพระวจนะของพระองค์กับพระวจนะของพระเจ้าที่กำหนดไว้แล้วในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และอ้างว่าเท่าเทียมกับพระเจ้า

พระองค์กำลังตรัสว่าพระวจนะของพระองค์ก็เป็นพระวจนะของพระเจ้าเช่นกัน เป็นเพียงหยดน้ำ

จากนั้นในธรรมศาลาในเมืองนาซาเร็ธ พระเยซูทรงอ่านจากหนังสือของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ (อิสยาห์ 61:1-2) พระองค์ทรงอ่านข้อความเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่นำชาวดีมาสู่คนยากจน ประกาศอิสรภาพแก่ผู้ถูกจองจำ และให้คนตาบอดมองเห็น หลังจากทรงอ่าน

พระเยซูทรงประกาศว่า “วันนี้ ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จแก่ท่านแล้ว” (ลูกา 4:21)

โดยระบุว่าพระองค์เองได้สำเร็จตามคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม

ต่อมา เมื่อฟาริสีขอให้ระบุพระบัญญัติที่สำคัญที่สุด

พระเยซูทรงตอบโดยยกข้อความจากพันธสัญญาเดิมมาตอบเป็นสองส่วน

พระองค์ทรงอ้างถึงพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 ที่ว่า

“จงรักพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตวิญญาณของท่าน

และด้วยสุดความคิดของท่าน” และพระธรรมเลวีนิติ 19:18 ที่ว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

” พระองค์ตรัสว่าธรรมบัญญัติทั้งหมดสรุปอยู่ในพระบัญญัติสองข้อนี้โดยพื้นฐานแล้ว

ชายคนนี้ขอหนึ่งข้อ แต่พระเยซูกลับให้โบนัสแก่เขา...สองต่อหนึ่งคำตอบ ในคำตอบนี้

เขาแสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์และความเชื่อในอำนาจของพระคัมภีร์

ขณะที่พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน พระองค์ทรงร้องออกมาว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์

พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงละทิ้งข้าพระองค์” (มัทธิว 27:46; มาระโก 15:34)

นี่เป็นการอ้างโดยตรงจากสดุดี 22:1 ซึ่งเป็นสดุดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ โดยการอ้างข้อความนี้

พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของพระองค์กับผู้รับใช้ที่ทุกข์ทรมานซึ่งปรากฏในสดุดี

และดอกย้ำความเชื่อมโยงระหว่างความตายของพระองค์กับคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม

แม้หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์แล้ว เราก็เห็นว่าพระเยซูหันไปหาพระคัมภีร์ ในลูกา 24:27

พระเยซูทรงสอนสาวกบนถนนสู่เมืองเอมมาอัสว่า

“พระองค์เริ่มตั้งแต่โมเสสและผู้เผยพระวจนะทุกคน

พระองค์ทรงอธิบายให้พวกเขาฟังถึงสิ่งที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับพระองค์เอง” (ลูกา

24:27) สิ่งนี้เผยให้เห็นว่าพระเยซูเห็นว่าพันธสัญญาเดิมชี้ไปที่พระองค์ในที่สุด

ไม่ใช่ว่าพระองค์ไม่ได้ชี้แจงเรื่องนี้ในที่อื่นเช่นกัน

ราวกับว่ายังไม่เพียงพอ มีถึง 11 ครั้งในมัทธิว และหลายครั้งซ้ำในมาระโกและลูกาด้วย ซึ่งพระเยซูสอนว่า “เจ้าไม่ได้อ่าน...” หรือ “เจ้าไม่เคยได้ยิน...” แล้วจึงอ้างอิงหรือยกพระคัมภีร์มาอ้าง เราอาจสงสัยเกี่ยวกับพระกิตติคุณของยอห์น ในยอห์น มีสองครั้งที่พระองค์ตรัสว่า “ไม่ได้เขียนไว้หรือว่า...” แล้วจึงยกพระคัมภีร์มาอ้าง และยังมีการอ้างอิงอื่นๆ เช่น ยอห์น 5:39-40 – “เจ้าคันดูพระคัมภีร์เพราะคิดว่าในนั้นเจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา แต่เจ้ากลับปฏิเสธที่จะมาหาเราเพื่อเจ้าจะมีชีวิต” (ยอห์น 5:39-40) ในที่นี้ พระเยซูตรัสโดยตรงว่าพันธสัญญาเดิมเป็นพยานถึงพระองค์ โดยท้าทายความล้มเหลวของผู้นำชาวยิวในการยอมรับพระองค์ว่าเป็นการสำเร็จของพระคัมภีร์

และแล้วก็มียอห์น 7:19 “โมเสสไม่ได้ให้ธรรมบัญญัติแก่พวกท่านหรือ? แต่ไม่มีใครรักษาธรรมบัญญัติเลย ทำไมพวกท่านจึงพยายามจะฆ่าฉัน” (ยอห์น 7:19) ในที่นี้ พระเยซูทรงตำหนิผู้นำศาสนาอย่างรุนแรงถึงความหน้าซื่อใจคดของพวกเขา โดยทรงอ้างถึงข้อเขียนของโมเสสว่ามีอำนาจไม่เพียงแต่ในหลักการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเป็นจริงด้วย เช่น การรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง คุณต้องทำสิ่งนั้นจริงๆ ไม่ใช่แค่พูดว่าคุณทำหรือทำเหมือนว่านั่นเป็นวิธีที่คนอื่นควรดำเนินชีวิต แต่ไม่ใช่ฉันหรือเรา

ตอนนี้ คุณอาจกำลังคิดกับตัวเองว่า “ราตรีสวัสดิ์ ศิษยาภิบาลไบรอัน! เราเข้าใจแล้ว! พระเยซูรู้จักพระคัมภีร์ของพระองค์ และอ้างอิงถึงพระคัมภีร์ตลอดเวลาสำหรับการเดินทางทางจิตวิญญาณของพระองค์เอง รวมถึงของผู้อื่น และเพื่อยืนยันตำแหน่งของพระองค์ในฐานะที่ไม่ใช่แค่เรบบีแต่ในฐานะที่ศักดิ์สิทธิ์ ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเมสสิยาห์ เราเข้าใจแล้ว ประเด็นคืออะไร” สำหรับเรื่องนี้ ฉันจะบอกว่า “นั่นคือประเด็น” เพราะในฐานะที่เป็นศิษย์ของพระเยซู เราจำเป็นต้องรู้จักพระเยซู เราต้องรู้ว่าพระองค์ทรงสอนอะไร พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอย่างไร พระองค์ทรงทำอะไร ตั้งแต่พระองค์ประสูติ จนกระทั่งสิ้นพระชนม์ พินคืนพระชนม์ และหลังจากนั้น และสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์อย่างไร ไม่ใช่แค่พันธสัญญาเดิมเท่านั้น แต่รวมถึงพันธสัญญาใหม่ด้วย เพราะพระคัมภีร์เกิดจากชีวิตและคำสอนของพระองค์ ดังนั้น ข้าพเจ้าขอเข้าเรื่องการประยุกต์ใช้จริงสำหรับเรา

และจริงๆ แล้ว มีห้าประเด็น ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเคยเทศนาห้าประเด็นหรือไม่ แต่ข้าพเจ้าเดาว่าทุกอย่างเป็นอย่างแรก เช่น แคนซัสซิตี้อาจจะไม่ได้แชมป์ซูเปอร์โบวล์ในวันนี้เช่นกัน:

1. มุ่งมั่นที่จะรู้จักและท่องจำพระคัมภีร์

ความสามารถของพระเยซูในการอ้างพระคัมภีร์เมื่อถูกทดลองขณะที่เราอ่านอยู่ในปัจจุบัน และตลอดชีวิตของพระองค์ในสถานการณ์อื่นๆ สอนเราถึงความสำคัญของการเก็บพระวจนะของพระเจ้าไว้ในใจของเรา การใช้เวลาหนึ่งวันต่อสัปดาห์ในวันอาทิตย์นั้นไม่เพียงพอ และอีกอย่างหนึ่ง ด้วยพระเยซูเป็นแบบอย่างของเรา ไม่ใช่ใครที่จะไม่รับทและข้อที่แน่นอนของทุกสิ่ง เท่าที่ฉันรู้ พระเยซูไม่เคยเอ่ยชื่อหนังสือ บท และข้อของข้อพระคัมภีร์ใดๆ เลย พระองค์เพียงแค่บอกว่า “มีเขียนไว้ว่า...” หรือ “ท่านอ่านแล้ว...” หรืออะไรทำนองนั้น

2. ดีความพระคัมภีร์ตามหลักคริสต์วิทยา –

หลีกเลี่ยงการอ่านพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่เพื่อเรียนรู้ศีลธรรมเพียงอย่างเดียว แต่ควรดูว่าพระคัมภีร์ชี้ไปที่พระเยซูอย่างไร นี่คือนสิ่งที่พระเยซูทรงทำ ดังนั้นทำไมเราจะไม่ทำล่ะ

3. ใช้พระคัมภีร์เป็นอำนาจสูงสุดของคุณ – เช่นเดียวกับพระเยซู

จงต้านทานการล่อลวงและตัดสินใจตามสิ่งที่พระเจ้าตรัส ไม่ใช่แรงกดดันทางสังคม ดังนั้น

จงทดสอบแนวคิดทางวัฒนธรรมและ... ประสบการณ์ส่วนตัวที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์

ถ้าสิ่งใดสอดคล้องกับพระคัมภีร์ก็เยี่ยมมาก! ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น

เราต้องยึดพระคัมภีร์เป็นหลักและปฏิบัติตาม การทำเช่นนี้จะช่วยได้หากเราทำตามสองขั้นตอนแรก

4. ปฏิเสธการตีความผิดและคำสอนที่ผิด – พระเยซูทรงตักเตือนผู้นำศาสนาในสมัยนั้น

โดยแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการมีความถูกต้องตามหลักเทววิทยาและพระคัมภีร์ แท้จริงแล้ว

พระองค์ทรงตักเตือนชาดานในข้อพระคัมภีร์ของวันนี้ เพราะมันใช้ข้อพระคัมภีร์ผิด

หากคุณเลือกข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียวหรือบางส่วนของข้อพระคัมภีร์

คุณก็สามารถทำให้พระคัมภีร์พูดถึงสิ่งที่คุณต้องการได้ ดังนั้น

เราต้องแน่ใจว่าได้แก้ไขคำสอนที่ผิดพลาด ในใจและความคิดของเราเองอย่างน้อยที่สุด

เราต้องแก้ไขการใช้ผิด การตีความผิด และคำสอนที่ผิดของผู้อื่น ผู้คนจะอ้างผิด ใช้ผิด

หรือตีความพระคัมภีร์ผิดตลอดเวลา และหากเราไม่รู้ว่าพระคัมภีร์พูดอะไรจริงๆ

ก็ยากที่จะแก้ไขผู้ที่ใช้พระคัมภีร์ผิด การใช้พระคัมภีร์อย่างผิดวิธีนั้น ส่วนหนึ่งก็คือ

การใช้ข้อพระคัมภีร์เพื่ออธิบายวิถีคิดหรือพฤติกรรม

และละเลยสิ่งที่พระคัมภีร์ที่เหลือจะพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ดังนั้น เมื่อคุณได้ยินใครพูดว่า

“พระคัมภีร์กล่าวว่า...” หรือ “พระเยซูตรัสว่า...” หรือ “คริสเตียนจะคุ้นเคยกับเรื่องนี้ดี...”

ให้แน่ใจว่าพวกเขาใช้คำพูดที่ถูกต้อง หรือสรุปความในลักษณะที่สะท้อนสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวจริง ๆ

ได้อย่างถูกต้อง และพิจารณาบริบทที่กว้างขึ้นของพระคัมภีร์ด้วย สุดท้ายนี้.... (ทับซ้อนกับข้อ 2)

5. มองพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เป็นเรื่องราวเดียวกัน –

พระเยซูทรงยืนยันว่าพันธสัญญาเดิมมีความเกี่ยวข้องและมีอำนาจ และสำเร็จลุล่วงในพระองค์เอง

พระเจ้าองค์เดียวกันคือพระเจ้าของพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ดังนั้น

จงอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่มโดยคำนึงถึงพระกิตติคุณ แทนที่จะมองว่าพันธสัญญาเดิมล้าสมัย

ในหนังสือ Practicing the Way จอห์น มาร์ก โคเมอร์ เขียนว่า

“พระคัมภีร์เป็นหนทางหลักที่ทำให้เรา ‘เปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่’ [โรม 12:2]

เมื่อเรานึกถึงความคิดของพระเจ้าหลังจากพระองค์ เราก็เริ่มพัฒนา “จิตใจของพระคริสต์” [1

โครินธ์ 2:16] เราเริ่มมองเห็นโลกในแบบที่พระองค์มองเห็น คิดถึงวิธีที่พระองค์คิด

รู้สึกถึงสิ่งที่พระองค์รู้สึก” (Practicing The Way, หน้า 186)

การอ่านพระคัมภีร์ไม่ใช่แค่ความรู้ในหัวเท่านั้น ไม่ใช่การทำเพื่อให้พระเจ้าทำบางอย่างเพื่อเรา

นั่นเป็นความสัมพันธ์ที่เลวร้ายที่สุดกับพระเจ้า – เช่น เป็นการตอบแทน

เราอ่านพระคัมภีร์เพื่อที่เราจะได้รู้จักพระเยซู เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์มากขึ้น

เพื่อที่พระองค์จะได้ทำบางอย่างในตัวเราและผ่านเรา... ไม่ใช่เพื่อเรา...

เพื่อที่เราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงและปรับให้เป็นแบบอย่างและรูปลักษณะของพระเยซูคริสต์มากขึ้น

เรื่อยๆ เราอยากให้พระคัมภีร์ซึมซาบเข้าไปในใจเรา ในส่วนลึกของตัวเรา

เพื่อที่เราจะได้ใกล้ชิดกับพระเยซู และชีวิตของเราจะดูเหมือนกับพระองค์ ... ดังนั้น

เราจึงเดินตามทางของพระองค์ขณะที่พระวิญญาณทรงนำเรา และเราจะดำเนินชีวิตด้วยความรัก

ความยินดี สันติ ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความอ่อนโยน

และการรู้จักบังคับตน ซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5:22-23) ดังนั้น

เราจะเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริงเช่นเดียวกับพระเยซู นั่นคือความหมายของการเป็นสาวก การเป็นศิษย์ของพระเยซู

และนั่นคือเป้าหมายของการอ่านพระคัมภีร์ไม่ใช่แค่การภาครื่องหมายในช่วง
แต่มีจุดประสงค์ที่เราเห็นในชีวิตของพระเยซู
และจุดประสงค์นั้นคือเพื่อช่วยให้เราเดินไปตามเส้นทางของการเป็นศิษย์ของพระเยซู เพื่อเติบโต
เป็นผู้ใหญ่ เพื่อให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้น
จงใช้เวลาอ่านพระวจนะของพระเจ้า วันละสองสามข้อ
อ่านข้อพระคัมภีร์เดียวกันทุกวันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์หากคุณต้องการ
หรืออาจอ่านเพียงข้อเดียวก็ได้ ไตร่ตรองพระวจนะของพระองค์ ปล่อยให้มันซึมซาบเข้าไป ศึกษา
ต่อสู้กับมัน รับรู้ถึงมัน – ในหัวและในหัวใจของคุณ ดำเนินชีวิตตามมัน
ในขณะที่คุณและฉันทำเช่นนั้น เราจะเริ่มคิด ดำเนินชีวิต กระทำ
และเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น...ซึ่งจะไม่เพียงแต่ดีสำหรับเราแต่ละคนเท่านั้น
แต่ยังดีสำหรับผู้อื่นด้วย
เนื่องจากเรามีผลกระทบต่อผู้คนในชีวิตของเราเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงทำ
โดยนำผู้คนมาหาพระองค์ มาอธิษฐานกันเถอะ...อาเมน